

کشتار انسان ها به هر صورت عملی جنایتکارانه است!

(بیانیه حقوقدانان جنبش سبز مردم ایران در مورد انفجار اخیر در سیستان)

امروزه بر اساس موازین حقوقی، کشتن انسانها به هر صورت و تحت هر شرایط، به جز در موارد خاص دفاع مشروع پیش بینی شده در قوانین کشورها و جنگ تعریف شده در قواعد بین المللی با رعایت کلیه موازین حقوق بشر و حقوق بشردوستانه، امری جنایتکارانه محسوب می شود. امیدواریم موارد خاص نیز هر چه زودتر از روابط میان انسانها رخت بریندند و هیچکس شاهد خونریزی تحت هیچ شرایطی نباشد.

حدود شصت نفر در بمب گذاری انتحاری در روز ۲۶ مهرماه ۱۳۸۸ در استان سیستان و بلوچستان کشته و مجروح شدند که بخشی از آنان از فرماندهان سپاه پاسداران بودند. اگرچه بخشی از سپاه و عوامل آنان در وقایع اخیر در ایران از ارتکاب هیچ جنایتی دریغ نکردند و از این حیث مستحق مجازات هستند و به زودی به دست مردم پرتوان و سلحشور ایران زمین به زیر کشیده خواهند شد، اما این امر باعث نمی شود تا ما عمل زشت ترور و کشتار را محکوم نکنیم. برخی از اهم دلایل این محکومیت به اختصار، از این قرار است:

- ۱) اصولاً کشتن انسانها ولو مجرمین را نمی پذیریم و آن را زیننده انسان نمی دانیم. یکی از دلایل خیزش سبز مردم ایران، برچیدن بساط جنایت و کوتاه کردن دست جانینان از حکومت است.
- ۲) ترور و کشتار جمعی کور است و بی گناهان را نیز ممکن است به کام مرگ فرورد. آیا تمام کسانی که کشته و مجروح شدند عملی را مرتکب شده اند که، با هر متر و معیاری که داشته باشیم، آنها را مستحق مجازات مرگ کند؟
- ۳) چه کسی همین فرماندهان کشته شده را (ولو به فرض جانی بودن) محاکمه و به مجازات محکوم کرد؟ مگر نه این است که فریادمان بلند است که چرا در جمهوری اسلامی انسانها را بدون محاکمه مجازات می کنند و عده کثیری از بهترین فرزندانمان را به جوخه های اعدام سپرده اند؟ مگر نه این است که دسترسی به دادرسی عادلانه، یعنی همان چیزی که از فرزندان مبارزمان از سوی این حکومت دریغ شده، یکی از ده ها حقوق اولیه از دست رفته و مورد مطالبه مردم در خیزش اخیر است؟

دوستان! بیائید عدالت و احترام به حقوق بشر را در خود محک زینم و از هم اکنون به تمرین آن بپردازیم. سخت است. بسیار سخت است پابندی به اصول، به ویژه در مقابل سفاکانی که زندگی را بر مردم تیره کرده اند. من که از سوی سایر همکاران جمع حقوقدانان جنبش سبز مردم ایران مسئول نگارش این مختصر شده ام، نمی دانم فردای به زیر کشیده شدن جنایتکاران اگر قاضی دادگاه شان باشم، آیا مقهور خشم و احساسات فروخورده ناشی از مرگ عزیزانم به دست این سفاکان، که نزدیک به سه دهه است جگرم را سوراخ سوراخ کرده و هنوز خواب راحت را از من دریغ می کند، خواهم شد یا اینکه توان

آن را خواهم داشت که با حکمرانی فرشته عدالت، موازینی را که همه ما برایش می جنگیم ملاک عمل قرار دهم تا شکوه زیبایی انسانیت را با هم به نظاره بنشینیم.

کشته شدن تمامی افراد در حادثه مذکور را به خانواده های داغدارشان تسلیت عرض می کنیم و یادآور می شویم که کسانی که در خیابان ها به دنبال آزادی، دمکراسی و سایر حقوق انسانی خود هستند نیز والدین، برادر، خواهر، فرزند و سایر عزیزانی دارند که چشم به راهشان هستند. برادر کشی را متوقف کنیم.

حقوقدانان جنبش سبز مردم ایران

بیست و ششم مهرماه ۱۳۸۸